

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/45/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8417203023
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8417203023.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovaľovej v právnej veci žalobcu U. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom: Z. XXXX/X, G., zastúpený JUDr. Ladislavom Riedlom, advokátom so sídlom Prešov, ul. Konštantínova č.6, proti žalovanej KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom: Štefaničova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441 o zaplatenie 499,80 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok zo dňa 25.07.2017 č.k. 9Csp 82/2017 - 47 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 499,80 eur.

Mení rozsudok vo výroku o úroku z omeškania tak, že žalobu v tejto časti zamietla.

Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že
I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 499,80 € s 5 % úrokom z omeškania ročne od 22.11.2015 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má nárok na 100%-tnú náhradu trov konania, ktoré budú vyčíslené samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného uhradiť mu žalovanú istinu s príslušenstvom. Uviedol, že dňa 10.9.2015 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej mu odskočeným kameňom od kolesa pred ním idúceho automobilu bolo spôsobené prasknutie čelného skla na jeho aute F.U. Za opravu tejto škody zaplatil 499,80 €. Žalovaný poistné plnenie odmietol uhradiť k čomu jeho nosnou argumentáciou bolo nezavinené poškodenie. Toto nepovažoval za liberačný dôvod a trval na povinnosti žalovaného.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že ju považuje za nedôvodnú a žiadal ju zamietnuť. Poukázal na svoje písomné stanoviská, ktoré zaslal žalobcovi po prešetrení nahlásenej poistnej udalosti. Uviedol, že nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že ku vzniku škody došlo prevádzkou príviesného vozíka EČV: G. v tom čase poisteného u žalovaného. Vodič motorového vozidla, prevádzkou ktorého malo dôjsť ku vzniku škody, si s ohľadom na svoje povinnosti pri riadení motorového vozidla nemohol byť vedomý toho, že práve spod kolesa jeho motorového vozidla odskočil kameň, ktorý mal údajne spôsobiť poškodenie čelného skla žalobcu. Pokiaľ nie je jednoznačne preukázané, že za danú škodu je zodpovedný skutočne poistenec žalovaného, nie je možné za takýto nepreukázaný nárok poskytnúť náhradu škody z povinného zmluvného poistenia. Žalovaný namietol aj uplatnený úrok

z omeškania, poukázal na §11 ods. 6,7,8 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení a rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8 Co 151/2016 zo 14.6.2016.

4. Na pojednávaní právny zástupca žalobcu uviedol, že v celom rozsahu na podanej žalobe. V zázname o dopravnej nehode, priloženou faktúrou na opravu spôsobenej škody a následnou komunikáciou so žalovaným bolo preukázané, že k škode došlo v cestnej premávke, tiež akým spôsobom, koho zavinením, a preukázaná bola aj existencia príčinnej súvislosti medzi konaním prevádzateľa vozidla a vznikom škody. Žalovaný opakovane uvádza len skutočnosti, že v tomto prípade S. J. nemohol vedieť o tom, že kamienok odskočil od jeho auta, čo odporuje tak jeho písomnému stanovisku pri komunikácii so žalobcom pred súdnym konaním, tak aj § 428 Obč. zákonníka. Žalovaný sa dotýka aj nároku, ktorý bol uplatnený žalobou, čo sa týka úroku z omeškania z istiny, kde sa síce uvádza aktuálne znenie a rozhodnutie KS PO BA, avšak bez akejkoľvek nadväznosti na jeho ďalší postoj k tomuto úroku, keďže z tejto časti vyjadrenia nie je zrejmé, čoho sa ním domáha. K tomu uviedol, že pokiaľ má poisťovňa 3 mesačnú lehotu na prešetrenie škodovej udalosti, a úroky z omeškania sú uplatniteľné až po tomto prešetrení, tak k danej veci k nemu došlo už 28.9.2015 a žalobca si uplatňuje úrok z omeškania až po druhom oznámení žalovaného o tom, že náhradu za vzniknutú škodu neposkytne. Lehota dvoch dní od odo dňa vyhotovenia oznámenia zo dňa 20.11.2015 bola určená, aby neboli žiadne pochybnosti o jej začatí plynutia. V záverečnej reči uviedol, že počas konania bolo dostatočne preukázané ako ku škodovej udalosti došlo, od vozidla koho odskočil kamienok, ktorý bol v príčinnej súvislosti s poškodením čelného skla automobilu žalobcu. Žalovaný aj keď v rozpore so zásadou koncentrácie konania, predložil dôkazy o skutočnosti, že naozaj k predmetnej škode došlo, na základe predložených dôkazov o internom šetrení tejto udalosti, bolo zrejmé, že jedinou námietkou žalovaného bola objektívna nemožnosť dozvedieť sa od p. J.a o tom, že kamienok odskočil, a tento naozaj odskočil. Žalovaný iba prijíma finančné plnenia, a pokiaľ k preukázanej škode dôjde táto je hodnoverne preukázané záznamom o dopravnej nehode s popísaným skutkovým dejom a podpisom oboch, tvrdohlavo odmieta riadiace stanovisko NBS a na počudovanie odmieta pochopiť, čo znamená objektívna absolútna zodpovednosť a odmieta plniť. Keďže žalovaný nerozporoval pravdivosť záznamu o dopravnej nehode, znamená, že skutkový dej bol preukázaný a príčinná súvislosť tak isto, preto neexistuje liberačný prvok o ktorý by sa mohla poisťovňa uprieť a je povinná preukázateľne vyfakturovanú škodu nahradiť aj s príslušenstvom.

5. Žalobca vypovedal, že vo svojom aute išiel za pánom J.om, mal vozík za autom a k tomu mal naložený štrk a tesne pred Z. S. z neho odskočili kamienky do jeho čelného skla. Trúbil naňho, blikal, zastavil v dedine, keď si to všimol, a potom už riešili záznam o dopravnej nehode. Žalobca sa rozprával aj s obhliadajúcim človekom z poisťovne aj s policajtni, vraveli, že toto poškodenie v ľavom dolnom rohu, ktoré mal už skôr nevádi, nie je v zornom poli vodiča, ale s tým poškodením v strede čelného skla, ktoré bolo spôsobené práve odskočením kameňom z vozíka p. J.a jazdiť nesmiem.

6. Poverený zástupca žalovaného považoval žalobu za nedôvodnú. Žalobca nepreukázal, že škodu náhrady za ktorú sa domáha mu skutočne spôsobil poistený žalovaného, a to S. J.. Pokiaľ ide o úroky z omeškania, k tomu odkázal na vyjadrenie zo dňa 26.5.2017, pričom pokiaľ ide o nezrovnalosti zo strany žalobcu, k tomu by doplnil, že podľa zákona o PZP je stanovená trojmesačná lehota na prešetrenie poistnej udalosti zo strany poisťovne, poisťovňa po ukončení šetrenia, je v prípade preukázania nároku povinná poskytnúť poistné plnenie do 15 dní. Účelom tejto trojmesačnej lehoty je ochrana poškodeného, aby poisťovňa nebola nečinná a v tejto trojmesačnej lehote bola povinná vybaviť nároky poškodeného pod sankciou úrokov z omeškania v prípade, ak to nespĺní. Sankcia v podobe úrokov z omeškania vyplývajúceho s § 11 z. PZP, je viazaná výlučne na nesplnenie si tejto povinnosti, a teda v prípade ak poisťovňa si nespĺní svoje povinnosti v 3-mesačnej lehote, poškodený si môže uplatňovať úroky z omeškania. V predmetnej veci však poisťovňa postupovala v súlade s PZP, v uvedenej trojmesačnej lehote upovedomila žalobcu, teda poškodeného o riešení predmetnej škodovej udalosti, a teda poisťovňa sa nemohla dostať do omeškania s poskytnutím poistného plnenia. Poukázal na písomné vyjadrenia a navrhol vypočutie údajného škodcu p. S.a J.a taktiež k okolnostiam škodovej udalosti. Poukázal na predloženú fotodokumentáciu z ktorej podľa neho vyplýva, že na čelnom skle žalobcu sú konkrétne tri poškodenia, jedno vľavo v dolnom rohu, ďalšie väčšie vyššie, následne je to predmetom poškodenie v strede čelného skla, pričom nesúhlasil s tvrdením, že to väčšie poškodenie nachádzajúce sa v strede medzi tým najväčším a najmenším poškodením, nie je v zornom poli vodiča, teda čelné sklo bolo poškodené aj pred predmetnou škodovou udalosťou, čiže aj v prípade, ak by sa preukázala skutočnosť, že toto predmetné poškodenie čelného skla spôsobil p. J., sú tu ďalšie poškodenia, pri ktorých nie je príčinná súvislosť, čo bolo preukázané z vyjadrenia žalobcu. V záverečnej

reči poverený zástupca žalovaného uviedol, že žalobca nepreukázal, že vznik škodovej udalosti nastal tak ako tvrdí, celý nárok a celá žaloba je postavená len na tvrdeniach žalobcu bez ďalších relevantných dôkazov preukazujúcich ním tvrdenú skutočnosť. Ma za to, že nebolo preukázané, že k škode skutočne tak došlo, čo potvrdzuje to, že p. J. zastavil na základe vyzvania žalobcu, a teda škodovej udalosti si ani nebol vedomý. V priebehu konania preukázali, že žalobca mal poškodené čelné sklo aj pred škodovou udalosťou, t.j. boli tam iné poškodenia. Tvrdené poškodenie, ktoré by mu mal spôsobiť ich poistený, to samozrejme nepreukázal, a preto žiadal, aby súd žalobu zamietol a zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

7. Z výsledkov vykonaného dokazovania, z výsluchu žalobcu, z vyjadrení zástupcov strán sporu, zo záznamu o dopravnej nehode, z komunikácie medzi žalobcom a žalovaným, zo Stanoviska NBS, z faktúry, ako aj z ďalších listinných dôkazov v spise mal súd preukázané, že dňa 10.9.2015 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej žalobcovi odskočeným kameňom od kolesa pred ním idúceho automobilu bolo spôsobené prasknutie čelného skla na jeho vozidle F. O., EČ: G.. Uvedené vyplýva jednoznačne zo Záznamu o dopravnej nehode zo dňa 10.9.2015, ktorý bol spísaný účastníkmi tejto nehody. Súčasťou tohto záznamu je aj plánik nehody, kde sú zakreslené vozidlá, tak vozidlo žalobcu - poškodeného, teda vozidlo F. O., EČV: G., ako aj vozidlo S.a J.a, C. H., EČV: G., ktoré ťahalo prívesný vozík s EČV: G.. Z tohto plánika je tiež evidentné miesto poškodenia čelného skla na vozidle žalobcu, teda že to bolo v strede čelného skla. Ako vyplýva z poznámky p. J.a, poisteného u žalovaného, poškodený ho zastavil s tým, že mu poškodil čelné sklo odskočeným kameňom. P. J. zároveň uviedol, že v tom čase mal naložený štrk. Nie je teda sporné, že p. J. si nebol vedomý poškodenia od jeho vozíka odskočeným kameňom, a že sa to dozvedel až po tom, ako ho žalobca zastavil. Je ale absurdné tvrdenie, že nebolo preukázané, že škodu spôsobil práve ich poistenec, keďže o tom nemal do zastavenia žalobcom vedomosť. Každý, kto vedie motorové vozidlo vie, že nie je možné mať vedomosť, keď spôsobí škodu poškodením vozidla za sebou odskočením kameňa spod jeho kolies. Túto skutočnosť si nie je možné uvedomiť, a vždy je to len na základe upozornenia poškodeného. Práve kvôli takýmto praktikám, akú razil v priebehu konania, aj pri šetrení poistnej udalosti žalovaný, vydal Útvar dohľadu nad finančným trhom NBS dňa 16.7.2013 stanovisko, podľa ktorého na škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla sa vzťahuje povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla...a uvádza, že „v prípade škody na čelnom skle zaujíma Národná banka Slovenska stanovisko, že vymrštenie kameňa spod kolies iného motorového vozidla je okolnosť, ktorá má pôvod v prevádzke...prevádzka motorového vozidla je teda príčinou vymrštenia kameňa, ktorý nárazom do čelného skla spôsobí škodu...ak teda udalosť-škoda na čelnom skle-bola spôsobená okolnosťou majúcou pôvod v prevádzke, škoda vznikla a existuje príčinná súvislosť medzi udalosťou a vznikom škody, prevádzkovateľ zodpovedá za škodu na čelnom skle, a pokiaľ má uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, je poisťovateľ povinný takúto škodu zaňho uhradiť“. V oznámení zo dňa 28.9.2015 sám žalovaný uviedol, že pre vodiča je fyzicky nemožné uvedomiť si, že došlo k vypadnutiu skalky z jeho prívesného vozíka.. Atribúty či zákonné, či v zmysle tohto stanoviska pre povinnosť poisťovateľa nahradiť škodu, by v zmysle rétoriky žalovaného teda nemohli byť naplnené nikdy. Súd má za to, že predmetný záznam o dopravnej nehode, spísaný bezprostredne po nej, je jednoznačným a nevyvratiteľným dôkazom svedčiacim o tom, kto žalobcovi spôsobil škodu, na akom mieste čelného skla (to súd uvádza v súvislosti s námietkami žalobcu s poukazom na - podľa súdu nejednoznačnú - fotodokumentáciu, že na skle boli aj iné poškodenia) a akým mechanizmom táto škoda bola spôsobená, teda že škoda vznikla, kto za ňu zodpovedá, že je tu príčinná súvislosť medzi samozrejme neúmyselným konaním p. J.a a vznikom škody. Navrhnutý dôkaz žalovaným, vypočutie svedka J.a súd vzhľadom na uvedený záznam nepovažoval pre rozhodnutie za potrebný, nehovoriac o nedodržaní sudcovskej koncentrácie konania, o ktorej bol žalovaný poučený. Pokiaľ ide o výšku spôsobenej škody, tá je preukázaná faktúrou č. XXXXXXX, vystavenou dňa 17.9.2015 spoločnosťou V. žalobcovi na sumu 499,80 €, teda na žalovanú istinu a z tejto faktúry je tiež evidentné, že išlo o opravu skla na motorovom vozidle, ktoré bolo pri dopravnej nehode hore popísanej poškodené.

8. Pokiaľ ide o úrok z omeškania, súd vec právne posúdil podľa ust. § 11 ods. 6, ods. 7 a ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. s poukazom na to, že poisťovňa má 3 mesačnú lehotu na prešetrenie škodovej udalosti a následne do 15 dní má poskytnúť poistné plnenie. Z vyššie uvedeného odôvodnenia je zrejmé, že žalobca na poistné plnenie má nárok. Úroky z omeškania si uplatňuje až po prešetrení poistnej udalosti žalovaným (aj keď jeho záver bol iný, ako názor súdu), teda v danej veci k prešetreniu došlo už 28.9.2015, kedy žalobcovi oznámil, že nárok na náhradu škody vybavuje bez poskytnutia náhrady škody. Žalobca si uplatňuje úrok z omeškania až po druhom oznámení žalovaného (20.11.2015) o tom, že náhradu za

vzniknutú škodu neposkytne. Lehota dvoch dní od odo dňa vyhotovenia oznámenia zo dňa 20.11.2015 bola určená žalobcom tak, aby neboli žiadne pochybnosti o začatí jej plynutia.

9. Pokiaľ teda ide o úrok z omeškania, aj tu mal súd za preukázanú jeho opodstatnenosť tak, ako si ho žalobca uplatnil.

10. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

11. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods.1, § 262 ods. 1, ods. 2 C.s.p.. O trovách v celom rozsahu úspešného žalobcu bude rozhodnuté samostatným uznesením vyššieho súdneho úradníka po právoplatnosti tohto rozsudku.

12. Žalovaný v podanom odvolaní navrhol, aby odvolací súd žalobu žalobcu voči žalovanému v celom rozsahu zamietol, alternatívne aby rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

13. Odvolateľ v podanom odvolaní ďalej uviedol, že súd prvej inštancie záver o tom, že ku škodovej udalosti došlo tak, ako to tvrdí žalobca, vyvodil zo záznamu o dopravnej nehode zo dňa 10.09.2015, ktorý bol spísaný účastníkmi tejto škodovej udalosti.

14. Žalovaný má za to, že súd prvej inštancie jednostranne prihliadol iba na dôkazy predložené zo strany žalobcu. Bolo povinnosťou konajúceho súdu, aby sa v okolnostiach danej veci vypořiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia s dôkazmi produkovanými nielen žalobcom, ale tieto mal konfrontovať s dôkazmi navrhnutými a predloženými žalovaným.

15. Pokiaľ ide o samotnú škodu, ktorá mala byť spôsobená žalobcovi prevádzkou motorového vozidla, v tom čase poistenom u žalovaného, žalovaný poukazuje na to, že súd sa nezaoberal v rámci svojho odôvodnenia skutočnosťami, že na čelnom skle žalobcu sa nachádzali aj ďalšie poškodenia čelného skla.

16. Konaním súdu prvej inštancie, ktorý vôbec neprihliadol na dôkaz v podobe fotodokumentácie čelného skla motorového vozidla žalobcu predloženej zo strany žalovaného, došlo k opomenutiu tohto dôkazu zo strany konajúceho súdu.

17. Pokiaľ nie je jednoznačne preukázané, že predmetná škoda bola skutočne spôsobená prevádzkou motorového vozidla v tom čase poistenom zo zodpovednosti za škodu u žalovaného, nie je možné v prípade takéhoto nepreukázaného nároku poskytnúť náhradu škody z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu.

18. Žalovaný má za to, že poškodený v danom prípade dostatočne nepreukázal uplatnený nárok na plnenie voči žalovanému tak, ako to predpokladá ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. Poškodený predovšetkým nespochybniteľným a jednoznačným spôsobom nepreukázal zodpovednosť údajného škodcu za vzniknutú škodu, čo znamená, že bez rozumných pochybností nemožno nadobudnúť istotu a presvedčenie, že škoda na jeho motorovom vozidle bola spôsobená práve prevádzkou motorového vozidla v tom čase poistenom u žalovaného.

19. Súd prvej inštancie v bode 6. odôvodnenia rozhodnutia uvádza argumentáciu zo stanoviska Útvaru dohľadu nad finančným trhom NBS zo dňa 16.07.2013, v zmysle ktorej škoda na čelnom skle, spôsobená vymrštením kameňa spod kolies iného motorového vozidla je okolnosťou, ktorá má pôvod v prevádzke motorového vozidla. Túto skutočnosť žalovaný v tomto konaní nikdy nerozporoval, avšak žalovaný zdôrazňuje, že v prípade vzniku takejto škody, je potrebné zistenie konkrétnej osoby zodpovednej za túto škodu, pričom za postačujúce nie je možné považovať iba tvrdenia poškodeného.

20. Žalovaný má ďalej za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 5 % úrok z omeškania od 22.11.2015 do zaplatenia, vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

21. Účelom sankcie v podobe úrokov z omeškania je ochrana poškodeného predtým, aby poisťovňa pod následkom peňažnej sankcie nezostala nečinná a aby bola nútená oznámiť najneskôr v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poisťnej udalosti. Žalovaný nebol vo veci nečinný, so šetrením predmetnej poisťnej udalosti začal, akonáhle mu bola oznámená a ako už bolo vyššie uvedené, dňa 25.07.2016 skončil prešetrenie predmetnej škodovej udalosti, na základe ktorého aj poskytol poisťné plnenie v rozsahu nákladov nevyhnutne potrebných na odstránenie skutočne vzniknutej škody v dôsledku predmetnej škodovej udalosti.

22. Odvolací súd v zmysle zásad ustanovení § 379, § 380 a § 381 CSP preskúmal rozsudok spolu skonanim, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené vo vzťahu k výroku, ktorým súd prvej inštancie potvrdil rozsudok vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 499,80 eur. Čo sa týka výroku o úroku z omeškania, v tejto časti je odvolanie dôvodné.

23. Čo sa týka výroku napadnutého rozsudku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 499,80 eur, vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančného súdu, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

24. V tomto konaní nie je spornou otázka, či vzniknutá škoda (škoda na čelnom skle motorového vozidla kameňom vymrštením kolesom iného motorového vozidla) je škodou, ktorá bola spôsobená okolnosťou majúcou pôvod v prevádzke.

25. Žalovaný však spochybňuje samotnú udalosť v tom smere, že je „prakticky nemožné“ ju preukázať.

26. Odvolací súd sa s uvedeným názorom nestotožňuje.

27. Za stavu, keď došlo k spísaniu záznamu o dopravnej nehode s označením vinníka, opísaním škodovej udalosti a poisťná udalosť bola nahlásená v poisťovni vinníka, boli naplnené podmienky uplatnenia škody.

28. K odvolacím námietkam žalovaného zvyrazňujúcim požiadavku zákona č. 381/2001 Z.z., § 15 ods. 1 „podať relevantný dôkaz o stave, ktorý nepripúšťa akúkoľvek mieru pochybností“ treba uviesť (parafrazujúc Vyrozumenie k oznámeniu o poisťnej udalosti zo dňa 28.09.2015), že je prakticky nemožné, aby vodič motorového vozidla, ktorému vznikla škoda vymrštením kameňa a nárazom do čelného skla, si aj, s ohľadom na svoje povinnosti pri riadení motorového vozidla, nemohol byť vedomý toho, že ku vymršteniu kameňa došlo práve z motorového vozidla (v tejto veci pripojeného vozíka) idúceho pred ním.

29. Odvolací súd sa nestotožňuje s názorom žalovaného, že povinnosť preukázať nárok v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. zodpovedá povinnosť podať relevantný dôkaz o stave, ktorý nepripúšťa akúkoľvek mieru pochybností.

30. Aj keď žalovaný tento relevantný dôkaz o stave, ktorý nepripúšťa akúkoľvek mieru pochybností, bližšie nekonkretizuje, podľa názoru odvolacieho súdu presná špecifikácia, či identifikácia kameňa ležiaceho na ceste, vplyv pôsobenia otáčacieho pohybu kolies príviesného vozíka smerujúceho k jeho vymršteniu, dráha jeho pohybu po vymrštení a intenzita nárazu presahuje potrebu zistení pre ustálenie skutkového stavu v tomto konaní.

31. Napokon vo vzťahu k uvedenému treba zvyrazniť, že občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na návrh ministra spravodlivosti Slovenskej republiky z 11.10.2013 prijalo nasledovné stanovisko:

„Aj škoda spôsobená na čelnom skle motorového vozidla kameňom alebo iným predmetom vymršteným kolesom iného motorového vozidla je škodou, ktorá bola spôsobená okolnosťou majúcou pôvod v prevádzke; zodpovednosti za túto škodu sa podľa § 428 veta prvá Občianskeho zákonníka nemožno zbaviť.“

32. Čo sa týka úrokov z omeškania, treba prisvedčiť tvrdeniam odvolateľa, že žalovaná si splnila svoju zákonnú povinnosť a poskytla žalobcovi v lehote 3 mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti, písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietla poskytnúť plnenie (§ 11 ods. 6 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z.). Keďže si žalovaná povinnosť podľa § 11 ods. 6 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z. splnila, nebola povinná platiť poškodenému (žalobcovi) úroky z omeškania. Žalovaná sa dostane do omeškania s plnením náhrady škody až vtedy, ak po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody nevyplatí v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi (§ 11 ods. 7 citovaného zákona). (pre porovnanie rozsudok NS SR z 22.11.2018 sp. zn. 3Cdo 145/2017).

33. Z uvedených dôvodov odvolací súd výrok napadnutého rozsudku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 499,80 eur v súlade s ust. § 387 CSP ako vecne správny potvrdil.

34. V zmysle § 220 OSP zmenil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti priznaných úrokov z omeškania tak, že žalobu v tejto časti zamietol.

35. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku v spojení s ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že v odvolacom konaní mali strany vo veci úspech len čiastočný.

36. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).